

Esoterische Traditie (Theosofie) in de 14e – 18e eeuw

Jacob Böhme (1575 – 1624), de Teutoonse Adept.*

Er zijn nu en dan gevallen van mensen die in vroegere levens chela's zijn geweest, maar die op het pad zijn gestruikeld en op een voor hen zeer ongelukkige wijze de verbinding met hun leraar hebben verbroken. Maar door hun vroegere voortreffelijke eigenschappen komen ze, wanneer de volgende of misschien de tweede incarnatie plaatsvindt, in het leven begiftigd met ongewone krachten of vermogens; ze worden geboren met een voorraad vergaarde innerlijke, spirituele, mentale en psychische ervaringen, die hen licht geven en hen helpen in contact te blijven met de innerlijke god.

HPB noemde hen de troetelkinderen van de nirmanakaya's en wijst op Jacob Böhme als voorbeeld. Hij was iemand die door een bepaalde eigenzinnigheid van ernstige aard de schakel had verbroken, maar ver genoeg was gevorderd om de spirituele eigenschappen die hij had verworven niet te verliezen. Hoewel niet meer een rechtstreekse chela, werd er niettemin een wakend oog op hem gehouden, kreeg hij hulp en werd zijn toekomstige vooruitgang voorzichtig gestimuleerd, zodat hij in het volgende leven (of zelfs aan het einde van zijn leven als Jacob Böhme) misschien weer bewust contact maakt of heeft gemaakt. Met andere woorden, Böhme had spirituele ervaringen; hij wijdde zichzelf in vanuit de bron van licht in hem die hij in vroeger dagen had verworven toen hij een aangenomen chela was. In feite is, zoals gezegd, alle inwijding zelfinwijding, zelf ontwaking. Een leraar leidt, helpt, bemoedigt, stimuleert en steunt alleen maar.

***Duizend lichten aansteken blz. 3**

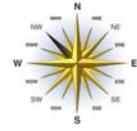
H.P.Blavatsky in De Geheime Leer 1:542
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

We weten dat die uit de geschiedenis bekende figuren zoals Saint-Martin, St. Germain en **alle filosofen** uit de Middeleeuwen, die door de Grote Loge waren aangeraakt, al eeuwenlang op hun eigen manier en in hun eigen tijd pogingen deden om hun medemensen te helpen. Hun motief was niet slechts het zaaien van zaden, maar ze hoopten datgene te kunnen doen wat de mensen kennis en begrip zou geven, waardoor ze zichzelf, als eenheden in de beschaving waarin ze leefden, vooruit zouden kunnen helpen.

James A. Long (Leider van "The Theosophical Society - Pasadena" van 1951 tot 1971), op het Algemeen congres in Utrecht 15 april 1951

Maar om het pleit te winnen, moeten de occultisten in de eerste plaats de geloofwaardigheid van de wet van de zwaartekracht, van 'de zwaartekracht, de koningin en heerseres van de stof', in iedere vorm onderzoeken. Om dit op doeltreffende manier te doen, moet men zich de hypothese in zijn vroegste vorm voor de geest halen.

Om te beginnen, was Newton de eerste die deze ontdekte? Het Athenaeum van 26 januari



Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

1867 bevat enige bijzondere informatie over dit onderwerp. Er staat dat 'men stellig kan aantonen dat Newton al zijn kennis over de zwaartekracht en haar wetten heeft ontleend aan Böhme, bij wie de zwaarte- of aantrekkingskracht de belangrijkste eigenschap van de Natuur is' . . .

Want volgens hem 'toont zijn (Böhme,'s) systeem ons het innerlijke van de dingen, terwijl de hedendaagse natuurwetenschap tevreden is met het kijken naar het uiterlijke'. Verder: 'de wetenschap van de elektriciteit, die nog niet bestond toen hij (Böhme,) schreef, wordt (in zijn geschriften) voorzien; niet alleen beschrijft Böhme, alle tegenwoordig bekende verschijnselen van die kracht, maar hij geeft ons zelfs de oorsprong, het ontstaan en de geboorte van de elektriciteit zelf, enz.'

Newtons diepzinnige geest las gemakkelijk tussen de regels door en doorgrondde de mystieke weergave van de spirituele gedachte van de grote ziener. Hij dankt zijn grote ontdekking dus aan Jacob Böhme, het troetelkind van de genii (nirmānakāya's), die over hem waakten en hem leidden, en over wie de schrijver van het bedoelde artikel zo terecht opmerkt dat 'elke nieuwe wetenschappelijke ontdekking zijn diepe en intuïtieve inzicht in degeheimste werking van de natuur bewijst'.

En nadat hij de zwaartekracht had ontdekt, moest Newton, om de werking van de aantrekking in de ruimte mogelijk te maken, bij wijze van spreken elke fysieke hinderpaal vernietigen, die in staat was de vrije werking ervan te belemmeren.

H.P.Blavatsky in De Geheime Leer 1:542
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

Dit getal staat in nauw verband met de maan, waarvan de occulte invloed zich altijd in zeventvoudige perioden manifesteert. De maan is de gids van de occulte kant van de aardse natuur, terwijl de zon de regelaar en de factor van het gemanifesteerde leven is (zie ook Deel I, Afdeling II); en deze waarheid is voor de zieners en adepten altijd duidelijk geweest. Jacob Böhme, die de nadruk legde op de fundamentele leer van de zeven eigenschappen van de eeuwigdurende moeder Natuur, bewees daardoor dat hij een groot occultist was.

H.P.Blavatsky in De Geheime Leer 2:678
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag
